

7 Σεπτεμβρίου, 1994

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στίς]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ (ΑΡ. 2),

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 881/90, 882/90, 929/90,
933/90, 937/90, 976/90, 980/90)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Συνάφεια — Επί μη συναφών και συμπεροβαλλόμενων πράξεων η προσφυγή είναι παραδεκτή μόνο ως προς την πρώτη προσβαλλόμενη πράξη.

- 5 Αστυνομική Δύναμη — Προαγωγές — Αξιολόγηση — Έντυπα αξιολόγησης — Σημειώσεις με μολύβι επί των εντύπων — Δεν επηρέασαν το κύρος των προαγωγών ή της αξιολόγησης — Το πόρισμα της Στυλιανού ν. Δημοκρατίας ως προς τη μέθοδο αξιολόγησης.
- 10 Αστυνομική Δύναμη — Προαγωγές — Έγκριση των προαγωγών από τον Υπουργό — Αρμόδιο όργανο να αποφασίζει επί των προαγωγών είναι ο Αρχηγός της Αστυνομίας — Ο Υπουργός δεν ασκεί κυριαρχική αλλά εγκριτική αρμοδιότητα.
- 15 Αστυνομική Δύναμη — Προαγωγές — Αξιολόγηση — Καταγραφή της αξιολόγησης του υπεύθυνου αξιωματικού πόλεως, υπαίθρου ή κλάδου στα έντυπα αξιολόγησης και στις εκθέσεις της Επιτροπής Αξιολόγησης — Κανένας Κανονισμός δεν παραβιάστηκε — Όλες οι σχετικές αξιολογήσεις είναι συμβουλευτικού χαρακτήρα για τον Αρχηγό.
- 20 Αστυνομική Δύναμη — Προαγωγές — Προσωπική συνέντευξη — Το ζήτημα της παρουσίας των Αστυνομικών Διευθυντών κατά τις συνεντεύξεις — Ως παρατηρητές που είναι εξιπλωύεται ότι δεν εκφράζουν απόψεις —

Νομιμότητα των στοιχείων κρίσεως της βαθμολογίας των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις σύμφωνα με το ειδικό έντυπο όπου καταγράφονται — Σχετικό πόρισμα στη Δημοκρατία κ.ά. ν. Αντωνίου κ.ά..

Αστυνομική Δύναμη — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Η σημασία της για τις προαγωγές σύμφωνα με τον Καν. 3(2) των περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών (Κ.Δ.Π. 52/89). 5

Οι αιτητές με τις προσφυγές οι οποίες συνεκδικάστηκαν, ζήτησαν την ακύρωση της πράξης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στο βαθμό του Λοχία, αντί των αιτητών, σύμφωνα με το Άρθρο 13(A) του περί Αστυνομίας Νόμου Κεφ. 285, όπως τροποποιήθηκε και των Καν. 4-8 των περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών (Κ.Δ.Π. 52/89). 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι: 15

1. Είναι καθιερωμένη νομολογιακή αρχή πως δεν είναι επιτρεπτή η προσβολή με το ίδιο δικόγραφο περισσότερων της μιας ανεξάρτητων, αυτοτελών και μη συνδεομένων μεταξύ τους διοικητικών πράξεων, οι οποίες δεν είναι συναφείς. Σε τέτοια περίπτωση η αίτηση ακυρώσεως θεωρείται παραδεκτή μόνο ως προς την πρώτη από τις προσβαλλόμενες πράξεις. Κατά συνέπεια, η προσφυγή αρ. 929/90 θεωρείται παραδεκτή και θα εξεταστεί μόνο ως προς την πρώτη των προσβαλλόμενων πράξεων. Όσον αφορά τη δεύτερη προσβαλλόμενη πράξη, η προσφυγή αυτή θα πρέπει να απορριφθεί σαν απαράδεκτη. 20

2. Ορισμένες σημειώσεις που έγιναν με μολύβι στα έντυπα της Επιτροπής Αξιολόγησης, δεν μπορούν να επηρεάσουν το κύρος των προσβαλλομένων προαγωγών ή το κύρος της αξιολόγησης της Επιτροπής, δεδομένου ότι δεν έχει αποδειχθεί καθ' οιονδήποτε τρόπο, ότι τα έντυπα αξιολόγησης είτε αλλοιώθηκαν είτε εξέθεταν οτιδήποτε άλλο από την αξιολόγηση του υπεύθυνου αξιωματικού. 25

3. Όσον αφορά την έγκριση του Υπουργού Εσωτερικών, αυτή δεν ήταν ελαττωματική επειδή απλώς ενέκρινε την απόφαση του Αρχηγού. Το αρμόδιο όργανο να αποφασίζει τις προαγωγές ήταν ο Αρχηγός και ο Υπουργός είχε ενώπιόν του την αιτιολογημένη πρότασή του και όλα τα συναφή στοιχεία της σύνθετης διοικητικής ενέργειας, τα οποία τεκμαίρεται ότι μελέτησε και δεδομένου ότι δεν καλείτο να ασκήσει κυριαρχική αρμοδιότητα ήταν αρκετό γι' αυτόν υπό τις περιστάσεις, να εγκρίνει την απόφαση του Αρχηγού. 30 35 40

4. Η αξιολόγηση του υπεύθυνου αξιωματικού πόλεως, υπαίθρου ή κλάδου όπου υπηρετούσε ο αξιολογούμενος, είναι γεγονός ότι αναγράφεται εν προκειμένω στα σχετικά έντυπα και εκθέσεις της Επιτροπής Αξιολόγησης. Σε ορισμένες προσφυγές γίνεται ισχυρισμός ότι η βαθμολογία που δόθηκε από τον υπεύθυνο αξιωματικό διαφέρει από τη βαθμολογία της Επιτροπής Αξιολόγησης και δυνατό το γεγονός τούτο να είχε επηρεάσει δυσμενώς την τελική κρίση του Αρχηγού για τους αιτητές. Το επιχείρημα αυτό δεν ευσταθεί, γιατί τελικά είναι φανερό ότι επικράτησε η αξιολόγηση της Επιτροπής Αξιολόγησης και δεν παραβιάστηκε έτσι οποιαδήποτε διάταξη των Κανονισμών. Πέραν τούτου, δεν θα πρέπει να παραγνωρίζεται το γεγονός ότι οι απόψεις όλων των εμπλεκόμενων έχουν συμβουλευτικό χαρακτήρα και ο Αρχηγός δεν είναι υποχρεωμένος να τις ακολουθήσει.
5. Σχετικά με την παρουσία των Αστυνομικών Διευθυντών ενώπιον του Συμβουλίου Κρίσεως, θα πρέπει να αναφερθεί πως σύμφωνα με τον Καν. 8(3), αυτοί παρευρίσκονται, εάν το επιθυμούν, σαν παρατηρητές και δεν έχει αποδειχθεί από τους αιτητές πως έχουν εκφράσει οποιοσδήποτε απόψεις. Πέραν τούτου, οι Αστυνομικοί Διευθυντές παρουσιάζονται ενώπιον του Συμβουλίου Κρίσεως ως παρατηρητές, το γεγονός δε αυτό εξυπακούει ότι δεν εκφράζουν οποιοσδήποτε απόψεις ενώπιον του σώματος τούτου, δεδομένου ότι δεν είναι μέλη του αρμόδιου αυτού συλλογικού οργάνου (βλ. σχετικά, *Ιωσήφ Αντωνίου κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (ανωτέρω)).
6. Σχετικά με τον ισχυρισμό πως το ειδικό έντυπο-έκθεση του Συμβουλίου Κρίσεως που προνοείται από τον Καν. 8(4) και τα στοιχεία κρίσεως της βαθμολογίας των υποψηφίων στις προσωπικές συνεντεύξεις, όπως καταγράφτηκαν στο έντυπο του Συμβουλίου Κρίσεως, αντίκειντο στο κείμενο των Κανονισμών, η απάντηση δόθηκε στην απόφαση της Ολομέλειας στην *Δημοκρατία κ.ά. ν. Ιωσήφ Αντωνίου κ.ά.*
7. Κανένας από τους αιτητές δεν απέδειξε έκδηλη υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών που προσέβαλε, ούτε και αρχαιότητα τέτοια που να ανατρέπει την προσβαλλόμενη απόφαση, ενώπιε των προνοιών του Καν. 3(2), που αναφέρουν ότι “η αρχαιότητα θα λαμβάνεται υπόψη, αλλά δεν θα αφήνεται να ρυθμίζει την προαγωγή, μεγαλύτερη σπουδαιότητα θα προσδίδεται στην αξία και τα προσόντα”. Θέμα επιπρόσθετων προσόντων από μέρους των αιτητών δεν εγέρθηκε.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- Ζήνωνος v. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 4776,*
- Αβρααμίδης v. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 987, 5*
- Πολυκάρπου κ.ά. v. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 72,*
- Στυλιανού v. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 2556, 10*
- Αντωνίου κ.ά. v. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 4520,*
- Κλεάνθους v. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 3077,*
- Βανέζης κ.ά. v. Δημοκρατίας κ.ά. (1989) 3 Α.Α.Δ. 2522, 15*
- Δημοκρατία κ.ά. v. Αντωνίου κ.ά. (1993) 3 Α.Α.Δ. 325.*

Προσφυγές,

20
 . Προσφυγές εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, με την οποία προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στο βαθμό του Λοχία αντί των αιτητών.

- Α. Παπαχαραλάμπους, για τους Αιτητές στις Προσφυγές αρ. 881/90, 882/90 και 937/90. 25*
- Α. Δημητριάδης, για τον Αιτητή στην Προσφυγή αρ. 929/90.*
- Π. Παπαγεωργίου, για τον Αιτητή στη Προσφυγή αρ. 933/90 30*
- Κ. Χρυσοστομίδης, για τον Αιτητή στη Προσφυγή αρ. 976/90,*
- Στ. Κιττής, για τον Αιτητή στην Προσφυγή αρ. 980/90. 35*
- Μ. Φλωρέντζος, Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.*
- Α. Κωνσταντίνου, για τα Ενδιαφερόμενα μέρη 6 και 7 στην προσφυγή 881/90, τα Ενδιαφερόμενα μέρη 10 και 12 στην προσφυγή 882/90, το Ενδιαφερόμενο μέρος 1 στην προσφυγή 937/90, το Ενδιαφερόμενο μέρος στην προσφυγή 976/90 και το Ενδιαφερόμενο μέρος 1 στην Προσφυγή 980/90. 40*

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Οι αιτητές με τις παρούσες προσφυγές που συνεκδικιάστηκαν, ζητούν την ακύρωση της πράξης των καθ' ων η αίτηση ημερ. 3.9.90, με την οποία προάχθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη στο βαθμό του Λοχία από 15.9.90, αντί των αιτητών, σύμφωνα με το άρθρο 13(Α) του περί Αστυνομίας Νόμου Κεφ. 285, όπως τροποποιήθηκε και των Καν. 4-8 των περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών (Κ.Δ.Π. 52/89).

Η προσφυγή 929/90 προσβάλλει με την αίτηση ακύρωσης δύο αυτοτελείς και ανεξάρτητες διοικητικές πράξεις, την πράξη προαγωγής σε Λοχίες της 23.9.90 και αυτή της 1.10.90. Οι δύο αυτές πράξεις είναι αυτοτελείς, ανεξάρτητες διοικητικές πράξεις και δεν υπάρχει συνάφεια μεταξύ τους. Τα ενδιαφερόμενα μέρη που έχουν προαχθεί με την πράξη της 1.10.90 αναφέρονται στον επισυνημμένο Πίνακα Α της αίτησης. Είναι καθιερωμένη νομολογιακή αρχή πως δεν είναι επιτρεπτή η προσβολή με το ίδιο δικόγραφο περισσότερων της μιας ανεξάρτητων, αυτοτελών και μη συνδεομένων μεταξύ τους διοικητικών πράξεων, οι οποίες δεν είναι συναφείς. Σε τέτοια περίπτωση η αίτηση ακυρώσεως θεωρείται παραδεκτή μόνο ως προς την πρώτη από τις προσβαλλόμενες πράξεις. (Βλ. μεταξύ άλλων, *Κυριάκος Ζήνωνος ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 4776, *Θωμάς Αβρααμίδης ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 987, *Νίκη Πολυκάρπου κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 72). Κατά συνέπεια, η προσφυγή αρ. 929/90 θεωρείται παραδεκτή και θα εξεταστεί μόνο ως προς την πρώτη των προσβαλλομένων πράξεων. Όσον αφορά τη δεύτερη προσβαλλόμενη πράξη, η προσφυγή αυτή θα πρέπει να απορριφθεί σαν απαράδεκτη.

Στις 25.10.89 ο Υπουργός Εσωτερικών, αφού διαβουλευθή με τον Αρχηγό Αστυνομίας, διόρισε Επιτροπή Αξιολόγησης σύμφωνα με τις διατάξεις του Καν. 5 των περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμών (Κ.Δ.Π. 52/89), για να προβεί σε αξιολόγηση όλων των υποψηφίων για προαγωγή στους βαθμούς του Λοχία, Υπαστυνόμου και Ανώτερου Υπαστυνόμου, με βάση τους προαναφερθέντες Καν. 4 και 6. Προηγουμένως ο Αρχηγός Αστυνομίας καθόρισε με την έγκριση του Υπουργού το ειδικό έντυπο για την αξιολόγηση των υποψηφίων, Καν. 6(3).

Η Επιτροπή Αξιολόγησης διεξήλθε και μελέτησε τους προσωπικούς φακέλους και τα ατομικά δελτία όλων των υποψηφίων που κατείχαν τα προσόντα για προαγωγή και αξιολόγησε όλους με βάση τα κριτήρια, όπως αναφέρονται στους Καν. 3 και 6(2) των Κανονισμών. Η Επιτροπή κατά τη σύνταξη της έκθεσης αξιολόγησης, συμβουλευόταν τον υπεύθυνο αξιωματικό πόλεως ή υπαίθρου ή κλάδου, ανά-

λογα με το που υπηρετούσε ο αξιολογούμενος υποψήφιος. Μετά τη σύνταξη της έκθεσής της, παρόδωσε τα έντυπα αξιολόγησης στους Αστυνομικούς Διευθυντές ή Διοικητές Μονάδων των αξιολογούμενων, οι οποίοι και τα υπέβαλαν στον Πρόεδρο του Συμβουλίου Κρίσεως, αφού ετοίμασαν κατάλογο των υποψηφίων κατά αλφαβητική σειρά, σύμφωνα με τον Καν. 6(3). 5

Στις 31.3.90, ο Υπουργός Εσωτερικών μετά από διαβουλεύσεις που είχε με τον Αρχηγό Αστυνομίας, διόρισε Συμβούλιο Κρίσεως σύμφωνα με τις πρόνοιες του Καν. 7, για κρίση όλων των υποψηφίων για προαγωγή στο βαθμό του Λοχία. 10

Το Συμβούλιο Κρίσεως κάλεσε ενώπιόν του όλους τους υποψήφιους για προαγωγή και προέβη σε προσωπική συνέντευξη πάνω σε θέματα αστυνομικής πρακτικής εφαρμογής και γενικών γνώσεων. Η γενική εντύπωση του Συμβουλίου Κρίσεως, αναφορικά με την επίδοση κάθε υποψηφίου, καταγράφηκε στα πρακτικά σε ειδικό έντυπο, σύμφωνα με τις πρόνοιες του Καν. 8(2). Στις συνεδρίες κατά τις συνεντεύξεις παρευρισκόταν και ο Αστυνομικός Διευθυντής ή Διοικητής Μονάδας κάθε υποψηφίου, ως παρατηρητής. 20

Στη συνέχεια το Συμβούλιο Κρίσεως αφού μελέτησε το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων, τα ατομικά δελτία, τις εκθέσεις της Επιτροπής Αξιολόγησης, καθώς και τα αποτελέσματα από τις προσωπικές συνεντεύξεις, αξιολόγησε και βαθμολόγησε τους υποψηφίους πάνω στο αναφερόμενο ειδικό έντυπο που καθόρισε ο Αρχηγός και ενέκρινε ο Υπουργός. 25

Το Συμβούλιο Κρίσεως κατάρτισε πίνακα κατά αλφαβητική σειρά όλων όσων συνέστησε για προαγωγή στο βαθμό του Λοχία που ήταν διπλάσιοι των κενών θέσεων και τον υπέβαλε στον Αρχηγό Αστυνομίας. 30

Βασικά ο Αρχηγός ακολούθησε τη σειρά επιτυχίας, σύμφωνα με τη βαθμολογία που εξασφάλισε κάθε υποψήφιος. Όμως έγιναν και προαγωγές, που σε ορισμένες περιπτώσεις υπήρχε διαφορά μερικών βαθμών, ή σε αρχαιότητα ή σε επιπρόσθετο προσόν ή σε πλεονέκτημα, αλλά κατά τους ισχυρισμούς των καθ' ων η αίτηση η διαφορά αυτή δεν ήταν υπολογίσιμη, κατά τρόπο που να δημιουργεί έκδηλη υπεροχή προς όφελος των κατόχων τέτοιων πλεονεκτημάτων. 40

Μετά την αξιολόγηση αυτή ο Αρχηγός σύμφωνα με την εξουσία που του παρέχει το εδάφιο (1) του άρθρου 13(A) του περί Αστυνομίας Νόμου Κεφ. 285, υπέβαλε με επιστολή στον Υπουργό Εσωτερι-

κών ημερ. 22.8.90, όλα τα σχετικά για κάθε υποψήφιο έγγραφα και ζήτησε την κατά νόμο έγκρισή του για προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών ως καταλληλότερων.

- 5 Ο Υπουργός Εσωτερικών ενέκρινε στις 28.8.90 τις προαγωγές που ο Αρχηγός Αστυνομίας πρότεινε, με ισχύ από την 15.9.90.

10 Η δημοσίευση των προσβαλλομένων προαγωγών έγινε στις Εβδομαδιαίες Διαταγές, Μέρος ΙΙ, Τόμος ΧΧΧΙ, αύξων αρ. 36 και ημερ. 3.9.90.

15 Αρχικά θα πρέπει να επισημανθεί πως δυνάμει του άρθρου 13Α του περί Αστυνομίας Νόμου Κεφ. 285, τα μέλη της Δυνάμεως μέχρι και του βαθμού του Ανώτερου Υπαστυνόμου, διορίζονται, εγγράφονται, προάγονται και απολύονται από τον Αρχηγό με την έγκριση του Υπουργού Εσωτερικών, τώρα Υπουργού Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως.

20 Οι περί Αστυνομίας (Προαγωγές) Κανονισμοί του 1989 (Κ.Δ.Π. 52/89), που θεσπίστηκαν δυνάμει του περί Αστυνομίας Νόμου, διατυπώνουν τη διαδικασία που διέπει τις προαγωγές της Αστυνομικής Δύναμης. Σχετικός είναι ο Καν. 3, που προνοεί τα ακόλουθα:

25 “3.-(1) Προαγωγή σ’ όλους τους βαθμούς της Δύναμης θα διενεργείται με επιλογή μεταξύ εκείνων που κατέχουν τα προσόντα για προαγωγή, σύμφωνα με τους παρόντες Κανονισμούς.

30 (2) Η αρχαιότητα θα λαμβάνεται υπόψη, αλλά δε θα αφήνεται να ρυθμίζει την προαγωγή· μεγαλύτερη σπουδαιότητα θα προσδίδεται στην αξία και τα προσόντα.

35 (3) Πανεπιστημιακό δίπλωμα ή τίτλος σπουδών ή ισότιμο προσόν ή μετεκπαίδευση στο εξωτερικό για τουλάχιστον έξι μήνες συνολικά σε θέματα συναφή με τις εξουσίες και τα καθήκοντα της Δύναμης θεωρούνται ως επιπρόσθετο προσόν:

40 Νοείται ότι στον όρο μετεκπαίδευση στο εξωτερικό δεν περιλαμβάνεται η παρακολούθηση σεμιναρίων ή άλλων μαθημάτων διάρκειας μικρότερης των δέκα εβδομάδων.”

Οι λόγοι ακυρότητας που προβάλλονται στις συνεκδικαζόμενες προσφυγές είναι πολλοί και μπορούν να διαχωρισθούν σε δύο σύνολα. Το πρώτο αφορά ισχυρισμό παράβασης των Κανονισμών και το δεύτερο που άπτεται της ουσίας των υποθέσεων, αφορά κυρίως

ισχυρισμό περί έλλειψης επαρκούς αιτιολόγησης και λανθασμένης αξιολόγησης των υποψηφίων από μέρους του Αρχηγού της Αστυνομίας, δεδομένου ότι ορισμένοι από τους αιτητές ισχυρίζονται ότι υπερείχαν έκδηλα των προαχθέντων.

5

Όσον αφορά το πρώτο σύνολο, οι εισηγήσεις και οι ισχυρισμοί των δικηγόρων των αιτητών δεν ευσταθούν. Οι προκαταρκτικές ενέργειες που έγιναν συνάδουν με τους Κανονισμούς. Οι ενέργειες αυτές αναφέρονται στα γεγονότα που εκτέθηκαν πιο πάνω και δεν υπάρχει λόγος για επανάληψή τους.

10

Ορισμένες σημειώσεις που έγιναν με μολύβι στα έντυπα της Επιτροπής Αξιολόγησης, δεν μπορούν να επηρεάσουν το κύρος των προσβαλλομένων προαγωγών ή το κύρος της αξιολόγησης της Επιτροπής, δεδομένου ότι δεν έχει αποδειχθεί καθ' οιονδήποτε τρόπο, ότι τα έντυπα αξιολόγησης είτε αλλοιώθηκαν είτε εξέθεταν οτιδήποτε άλλο από την αξιολόγηση του υπεύθυνου αξιωματικού. Είχα την ευκαιρία να ασχοληθώ με το ίδιο ζήτημα στην απόφασή μου στην υπόθεση **Στέλιος Στυλιανού ν. Δημοκρατίας** (1992) 4 Α.Α.Δ. 2556. Παραπέμπω στο σχετικό απόσπασμα από τη σελ. 2565 της απόφασης, όπου αναφέρω τα ακόλουθα:

15

20

“Οι ίδιοι οι Κανονισμοί δεν περιέχουν οποιαδήποτε συγκεκριμένη ρητή διάταξη ως προς τη μέθοδο και τα μέσα τα οποία θα πρέπει να χρησιμοποιήσει η Επιτροπή Αξιολόγησης για την αξιολόγηση των υπαλλήλων, ώστε να υποστηριχθεί ο σχετικός ισχυρισμός του αιτητή για παράβαση Κανονισμών. Συνάγεται ότι η μέθοδος βρίσκεται στη διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής και δεδομένου του συμβουλευτικού χαρακτήρα της γνώμης του εποπτεύοντα αξιωματικού, κρίνω ότι καμιά παρανομία δεν αποδείχτηκε.”

25

30

(Βλ. επίσης **Ιωσήφ Αντωνίου κ.ά. ν. Δημοκρατίας** (1992) 4 Α.Α.Δ. 4520).

35

Ο ισχυρισμός πως το έντυπο που προνοεί ο Καν. 8(4) είναι άκυρο γιατί δεν το ενέκρινε ο Υπουργός Εσωτερικών, δεν ευσταθεί, γιατί ο Υπουργός το ενέκρινε στις 21.10.89 (βλ. επισυνημμένο τεκμήριο στη γραπτή αγόρευση του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση).

40

Επίσης προβάλλεται ο ισχυρισμός πως ο πίνακας των υποψηφίων ήταν παλαιός και δεν φαίνεται πόσες ήταν οι κενές θέσεις. Ο ισχυρισμός αυτός είναι και πάλι ανεδάφικος, γιατί ο ακριβής αριθμός των θέσεων αναγράφεται στην επιστολή του Αρχηγού (Παράρ-

τμημα Δ στην ένσταση) και ο πίνακας των υποψηφίων βρισκόταν σε ισχύ σύμφωνα με το άρθρο 13(Α)(6), Κεφ. 285 (βλ. *Ανδρέας Κλεάνθους ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 3077).

5 Όσον αφορά την έγκριση του Υπουργού Εσωτερικών, ευρίσκω πως αυτή δεν ήταν ελαττωματική επειδή απλώς ενέκρινε την απόφαση του Αρχηγού. Το αρμόδιο όργανο να αποφασίζει τις προαγωγές ήταν ο Αρχηγός και ο Υπουργός είχε ενώπιόν του την αιτιολογημένη πρότασή του και όλα τα συναφή στοιχεία της σύνθετης διοικητικής ενέργειας, τα οποία τεκμαίρεται ότι μελέτησε και δεδομένου ότι
10 δεν καλείτο να ασκήσει κυριαρχική αρμοδιότητα ήταν αρκετό γι' αυτόν υπό τις περιστάσεις, να εγκρίνει την απόφαση του Αρχηγού. (βλ. *Βανέξης κ.ά. ν. Δημοκρατίας κ.ά.* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2522, *Στέλιος Στυλιανού ν. Δημοκρατίας* (ανωτέρω)).

15 Η αξιολόγηση του υπεύθυνου αξιωματικού πόλεως, υπαίθρου ή κλάδου όπου υπηρετούσε ο αξιολογούμενος, είναι γεγονός ότι αναγράφεται στα σχετικά έντυπα και εκθέσεις της Επιτροπής Αξιολόγησης. Σε ορισμένες προσφυγές γίνεται ισχυρισμός ότι η βαθμολογία που δόθηκε από τον υπεύθυνο αξιωματικό διαφέρει από τη βαθμολογία της Επιτροπής Αξιολόγησης και δυνατό το γεγονός τούτο να είχε επηρεάσει δυσμενώς την τελική κρίση του Αρχηγού για τους αιτητές. Το επιχείρημα αυτό δεν ευσταθεί, γιατί τελικά είναι φανερό ότι επικράτησε η αξιολόγηση της Επιτροπής Αξιολόγησης και δεν
20 παραβιάστηκε έτσι οποιαδήποτε διάταξη των Κανονισμών. Πέραν τούτου, δεν θα πρέπει να παραγνωρίζεται το γεγονός ότι οι απόψεις όλων των εμπλεκομένων έχουν συμβουλευτικό χαρακτήρα και ο Αρχηγός δεν είναι υποχρεωμένος να τις ακολουθήσει.

30 Σχετικά με την παρουσία των Αστυνομικών Διευθυντών ενώπιον του Συμβουλίου Κρίσεως, θα πρέπει να αναφερθεί πως σύμφωνα με τον Καν. 8(3), αυτοί παρευρίσκονται, εάν το επιθυμούν, σαν παρατηρητές και δεν έχει αποδειχθεί από τους αιτητές πως έχουν εκφράσει οποιοσδήποτε απόψεις. Πέραν τούτου, οι Αστυνομικοί Διευθυντές παρουσιάζονται ενώπιον του Συμβουλίου Κρίσεως ως παρατηρητές, το γεγονός δε αυτό εξυπακούει ότι δεν εκφράζουν οποιοσδήποτε απόψεις ενώπιον του σώματος τούτου, δεδομένου ότι δεν είναι μέλη του αρμόδιου αυτού συλλογικού οργάνου (βλ. σχετικά, *Ιωσήφ Αντωνίου κ.α. ν. Δημοκρατίας* (ανωτέρω)).

40 Σχετικά με τον ισχυρισμό πως το ειδικό έντυπο-έκθεση του Συμβουλίου Κρίσεως που προνοείται από τον Καν. 8(4) και το τα στοιχεία κρίσεως της βαθμολογίας των υποψηφίων στις προσωπικές συνεντεύξεις, όπως καταγράφτησαν στο έντυπο του Συμβουλίου Κρί-

σεως, αντίκειντο στο κείμενο των Κανονισμών, η απάντηση δόθηκε στην απόφαση της Ολομέλειας στην **Δημοκρατία κ.ά. v. Ιωσήφ Αντωνίου κ.ά.** (1993) 3 Α.Α.Δ. 325. Στη σελ. 342 της απόφασης αυτής αναφέρονται τα ακόλουθα:

5
“Το Συμβούλιο έχει υποχρέωση όχι μόνο να αξιολογήσει αλλά και να βαθμολογήσει κάθε υποψήφιο. Η βαθμολογία πρέπει να καταγραφεί στο ειδικό έντυπο που καθορίζεται από τον Αρχηγό και εγκρίνεται από τον Υπουργό.

10
Με το έντυπο καθορίζεται ενιαίο μέτρο κρίσεως που συνάδει με την αρχή της ισότητας όπως αυτή διασφαλίζεται από το Άρθρο 28 του Συντάγματος και εφαρμόζεται από το Δικαστήριο στην Αναθεωρητική Δικαιοδοσία.

15
Ο καταμερισμός της βαθμολογίας της απόδοσης των υποψηφίων στις προσωπικές συνεντεύξεις είναι προτιμητέος από μια αόριστη περιγραφική ή γενική αριθμητική εκτίμηση. Η καταγραφή στο έντυπο ικανοποιεί την απαίτηση της παραγράφου (2) του Κανονισμού 8. Τα στοιχεία (β), (γ) και (δ) του Μέρους Ι είναι κριτήρια σε μια οποιαδήποτε συνέντευξη, ειδικά δε όταν πρόκειται για μέλη της Αστυνομικής Δύναμης. Κανένα από τα στοιχεία του Μέρους Ι δεν είναι εξωγενές ή έξω από το πλαίσιο των Κανονισμών.

25
Ο σκοπός των Κανονισμών καταφαίνεται από τα στοιχεία κρίσεως που ευρίσκονται στην παράγραφο (4) του Κανονισμού 8 η οποία έχει:-

30
“(4) Το Συμβούλιο Κρίσεως, αφού μελετήσει το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων, των ατομικών δελτίων και τις εκθέσεις της Επιτροπής Αξιολόγησης καθώς επίσης και τα αποτελέσματα των προσωπικών συνεντεύξεων των υποψηφίων, αξιολογεί και βαθμολογεί κάθε υποψήφιο σε ειδικό έντυπο που καθορίζεται από τον Αρχηγό και εγκρίνεται από τον Υπουργό και καταρτίζει πίνακα που περιέχει τα ονόματα όσων συνιστώνται για προαγωγή με αλφαβητική σειρά.”

40
Δεν υπάρχει δυσαρμονία μεταξύ των Κανονισμών και του εντύπου. Όλα τα στοιχεία τα οποία περιέχονται στο έντυπο αναφέρονται στους Κανονισμούς και κανένα εξωγενές στοιχείο δεν περιλαμβάνεται.”

Όσον αφορά το δεύτερο σύνολο που αφορά τον ισχυρισμό για ελ-

λειπή αιτιολογία και λανθασμένη αξιολόγηση από μέρους του Αρχηγού, θα πρέπει να αναφερθεί και πάλι στο στάδιο αυτό πως το αρμόδιο όργανο να διενεργήσει τις προαγωγές είναι ο Αρχηγός, ο οποίος λαμβάνει την απόφαση της προαγωγής καθοδηγούμενος από τα κριτήρια που θέτουν οι Κανονισμοί και λαμβάνοντας υπόψη τις εισηγήσεις της Επιτροπής Αξιολόγησης και του Συμβουλίου Κρίσεως. Έχει ήδη αναφερθεί ο τρόπος με τον οποίο ενέργησε ο Αρχηγός.

Εξέτασα με μεγάλη προσοχή το υλικό των φακέλων που τέθηκε ενώπιόν μου και ιδιαίτερα την τελική βαθμολογία τόσο των αιτητών όσο και των ενδιαφερομένων μερών στα έντυπα του Συμβουλίου Κρίσεως. Είναι γεγονός ότι σε ορισμένες περιπτώσεις υπάρχει μια διαφορά στην βαθμολογία, που ευνοεί τους αιτητές, όμως η διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη το ύψος της ανώτατης τελικής βαθμολογίας που ανέρχεται στους 100 βαθμούς, κρίνεται ότι δεν είναι τέτοια ώστε να μπορεί να θεμελιώσει έκδηλη υπεροχή από μέρους των αιτητών έναντι ορισμένων ενδιαφερομένων μερών με χαμηλότερη βαθμολογία και συμφωνώ με την αιτιολογία του Αρχηγού όπως διατυπώθηκε, για το ζήτημα αυτό. Στις περιπτώσεις εκείνες που γίνεται ισχυρισμός περί έκδηλης υπεροχής σε αξία και αρχαιότητα, εξέτασα με προσοχή τα ενώπιόν μου στοιχεία και έχω καταλήξει ότι κανένας από τους αιτητές δεν απέδειξε έκδηλη υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών που προσέβαλε, ούτε και αρχαιότητα τέτοια που να ανατρέπει την προσβαλλόμενη απόφαση, ενόψει των προνοιών του Καν. 3(2), που αναφέρουν ότι “η αρχαιότητα θα λαμβάνεται υπόψη, αλλά δεν θα αφήνεται να ρυθμίζει την προαγωγή” μεγαλύτερη σπουδαιότητα θα προσδίδεται στην αξία και τα προσόντα”. Θέμα επιπρόσθετων προσόντων από μέρους των αιτητών δεν εγέρθηκε.

Πέραν τούτου θα πρέπει να αναφερθεί ότι ορισμένα ενδιαφερόμενα μέρη προάχθηκαν είτε γιατί είχαν πρόσθετα προσόντα είτε γιατί εκτελούσαν ειδικά καθήκοντα. Γι’ αυτά τα πρόσωπα η αιτιολογία που έδωσε ο Αρχηγός κρίνεται επαρκής και είναι σύμφωνη με τις πρόνοιες των Κανονισμών.

Συνεπώς ευρίσκω πως η απόφαση του Αρχηγού να προάξει τα ενδιαφερόμενα μέρη ήταν εύλογα επιτρεπτή και κανένας από τους αιτητές δεν απέδειξε έκδηλη υπεροχή έναντί τους. Μάλιστα σε ορισμένες περιπτώσεις η επιλογή του Αρχηγού δεν ήταν απλώς εύλογη, αλλά επιβεβλημένη, δεδομένου ότι ορισμένα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν υψηλότερη βαθμολογία από τους αιτητές και άλλα τόσο ψηλότερη βαθμολογία όσο και επιπρόσθετο προσόν. Ο Αρχηγός αιτιολογώντας την απόφασή του, ανέφερε στην επιστολή που απέστειλε στον Υπουργό για έγκριση (Παράρτημα Δ στις ενστάσεις), ότι έλαβε

υπόψη του όλα τα στοιχεία που αναφέρονται στα σχετικά έντυπα και στον προσωπικό φάκελο κάθε υποψηφίου, τα αξιολόγησε και τα συνεκτίμησε στο σύνολό τους, με κριτήρια την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα, πάντοτε μέσα στο πνεύμα και το γράμμα του Καν. 3. Με βάση την αξιολόγηση αυτή, ετοίμασε συγκριτικό πίνακα και με την ακόλουθη αιτιολογία που αναφέρεται στη σελ. 22 του πίνακα, σημείωσε τα ακόλουθα:

5

“Οι εγκριθέντες με ναι και ημερ. 18.9.90 κρίνονται ως οι κατάλληλότεροι για πλήρωση των 37 κενών θέσεων, λαμβάνοντας υπόψη σε μερικές περιπτώσεις και τις ανάγκες στελέχωσης εξειδικευμένων υπηρεσιών των τμημάτων. Κρίνω ότι η διαφορά της βαθμολογίας δεν αποτελεί έκδηλη υπεροχή, εφόσον συμπεριλαμβάνονται στον πίνακα των συστηθέντων για προαγωγή από το Συμβούλιο Κρίσεως.”

10

15

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, όλες οι προσφυγές αποτυγχάνουν και απορρίπτονται. Επίσης η προσφυγή αρ. 929/90 απορρίπτεται σαν απαράδεκτη και ως προς τη δεύτερη πράξη που προσβάλλει ημερ. 1.10.90. Η επίδικη πράξη ημερ. 23.9.90, επικυρώνεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

20

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.